

Я. Н.
Явор

РЕЗЮМЕ

на

Дипломна работа

на тема

"Феноменология на екстатичния театър"

Дипломната ми работа се състои от две части. Първата от тях: "Екзистенциално и сюжетно време в античната историография и драматургия" съдържа три глави: 1. Общи положения, 2. Принципи на сюжетиране в изкуството на античната историография и 3. Принципи на сюжетиране в изкуството на античната драматургия. В тази част е направен един опит за успоредяване и сравнителен анализ на историографията и драматургията в гръцката античност на базата на въведените от грузинския философ Гиви Маргвелашвили понятия "екзистенциално време" и "сюжетно време". Така споменатото успоредяване на двете изкуства търси да открие общност в тяхната телеология, в личната мотивация за действие на историографи и драматурзи, следи от която могат да се открият благодарение на "обозримостта" на сюжетното време, т.е. на неговата "театралност". Тук са проследени пътищата на екстатично приобщаване към дадена /независимо дали в мита или в историята/ фактичност, която благодарение на самото това приобщаване добива характер на екзистенциално значима /за реципиента/ на сюжета/ събитийност. Опитал съм се да уловя най-характерните черти на процеса на това приобщаване у няколко антични историка: Херодот, Тукидид, Ксенофонт, Ливий, Салустий, Плутарх. В патоса на драматургичното сюжетиране от мит съм се опитал да ~~извържа~~ открия същинския еротичен мотор, както и обекта на желание, който е и обект на пости-

гане. В последна сметка съм се спрял на нуждата от ек-статично съ-общаване на общността, която и двете изкуства /неразлично сляти в описания по-нататък екстатичен театър / по един или друг начин обслужват.

Втората част на разработката ми се занимава пряко с природата на ~~постмодернизма~~ екстатичния театър, който е ек-зистенциално значимо събитие за всеки един от въвлечените в него участници. Тя се състои от четири глави, а именно: Ре-конструкция на понятието ек-стаз, 2. Природа на актьорската акция в екста-тичния театър, 3. Природа на хородидаскаличната /режисьорската/ акция в екстатичния театър и 4. Заключение.

Осъществено е едно възвръщане към протосмисъла на поняти-ето екстаз и то бива използвано тъкмо в този си смисъл нататък. Отграничени са ~~фазите~~ /моментите/ на екстаза в актьорската акция, а именно ексес /с подфази - екзалтация и еуфория/ и ентусиазъм в полето на домогване /или удържимост/. Описано е отношението на катарзиса спрямо екстаза.

Предмет на третата глава е стратегията на режисьорската акция в измеренията на нейната социална /от една страна/ и собстве-но творческа /от друга/ значимост.

Заключителната част очертава възможността за "суспенди-рането" на т.нар. театрални методи с оглед на "обезсмислящата ги" екстатичност.

Явор Гърдев